

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

تحقیق، تتبع و نگارش: الحاج داکتر امین الدین «سعیدی - سعید افغانی»

۰۳ جون ۲۰۱۷

گرفتن روزه با ایمان و احتساب

خواننده محترم!

قبل از همه باید گفت که روزه عبادت است نه عادت، بنابراین داشتن نیت خالص، رغبت در حصول ثواب، و تقرب به سوی پروردگار با عظمت در آن حتمی و ضروری است. علماء می فرمایند:

روزه دار باید خودش را و ادار به درک حقیقت روزه و ترس از الله در آن عبادت نماید تا مستحق اجر عظیم گردد. به همین جهت است که در حدیث آمده است: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. «مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ». در صحیحین مسلم و بخاری روایت شده است: هرکس ماه رمضان را با ایمان و احتساب (یقین و حساب نمودن اجر و پاداش آن) روزه بگیرد، تمام گناهان پیشین وی مغفرت می شود.

شیخ ابن حجر عسقلانی عالم متبحر جهان اسلام در فتح الباری در تفسیر این حدیث می نویسد: منظور از ایمان اعتقاد به حقیقت صوم است و منظور از احتساب طلب ثواب از جانب پروردگار است. علامه خطائی احتساب را به معنای عزیمت ترجمه نموده است یعنی روزه را با رغبت ثواب و کمال میل بگیرد. بدون این که روزهایش را طولانی و خودش را سنگین تصور نماید. کسی از ثمرات و فضائل روزه بهره مند می شود که با محبت و رغبت از آن استقبال نماید.

اما آنچه اشخاصی که روزه را باری گران تصور می نمایند و روزهایش را به خاطر آن که زودتر به پایان برسد خود را به بطالت و اعمال بیهوده سرگرم می نمایند، و همواره ساعات و روزه های ماه رمضان را می شمارد تا زودتر لگام از دهانش برداشته شود و جهت انجام شهوات و خواسته هایش آزاد گردد، چنین شخصی از روزه اش جز تشنگی و گرسنگی بهره دیگری ندارد و از وعده الهی مربوط به بندگان روزه دارش که مغفرت گناه می باشد، محروم می گردد و روزه اش به هیچ وجه نمی تواند نقش اثر گذاری و ایجاد تزکیه را ایفا نماید.

زیرا این شخص در ماه مبارک رمضان تنها رژیم غذایی خویش را تغییر داده است، آگروی در روز دهانش را بسته است پس در وقت افطار جبران کل روز را نموده است.

اجتناب از گناهان : روزه ای که خداوند متعال به آن برای ما انسانها دستور فرموده است ، روزه ای است که از انجام گناهان و تسلط هوا و هوس روزه دار را باز دارد.

اما روزه داری که از ارتکاب حرام باز نمی آید ، از منکر دوری نمی کند ، گناهان را همواره انجام می دهد ، حرمت ماه رمضان را رعایت نمی کند ، روزه در رفتار و کردارش هیچ تغییری ایجاد ننموده است بدیهی است که چنین روزه ای صرفاً عادت و تقلید محض است. از چنین روزه ای نمی توان امید ثواب و تحقق اهداف رمضان را داشت .

زیرا طوری که در بالا متذکر شدیم پیامبر اسلام محمد صلی الله علیه وسلم می فرمایند: کسی که دروغ و عمل به آن را ترک نکرد ، خداوند نیازی به روزه وی که از خوردن و آشامیدن باز آید ندارد.

حافظ بن حجر فتح الباری شرح صحیح البخاری از ابن بطال در تفسیر این حدیث نقل نموده است ک منظور این نیست که روزه اش را ترک کند ، بلکه هدف هشدار و ترساندن از دروغ است . چنانچه از علامه بیضاوی نقل شده است : منظور از فرضیت روزه نفس گرسنگی و تشنگی نیست ، بلکه هدف سرکوب نمودن شهوات و تبدیل نفس اماره به نفس مطمئنه است .

یقیناً کسی که خودش را از خوردن و آشامیدن که از مباحات هستند باز می دارد ، شایسته است که از محرماتی که جز ضرر و زیان نتیجه ای ندارند باز دارد.

عالم شهیر جهان اسلام مولانا محمد منظور نعمانی (رح) در کتاب «دین و شریعت» در مورد مؤثر بودن روزه بر شرایط ذیل تأکید فرموده اند :

- ۱- در هنگام روزه باید از تمام معاصی و گناهان به خصوص گناهان زبان و دهان پرهیز نمائیم .
 - ۲- در وقت روزه باید عظمت و بزرگی پروردگار متعال را تصور نمائیم و باربار فکر کنیم که او مراقب و ناظر اعمال ماست و من صرفاً به دستور او خوردن و نوشیدن را ترک کردم هرگاه احساس گرسنگی و تشنگی نمودیم به دل بگوئیم: گرچه غذا و آب حاضر است ولی به خاطر رضای الهی باید گرسنگی و تشنگی را تحمل کنی و بدانی که گرسنگی امروز باعث نجات تو از گرسنگی و تشنگی آخرت خواهد شد .
 - ۳- هنگام افطار و سحر نیز سعی نمائیم تا کمتر بخوریم. این عمل باعث نورانیت روزه می گردد و به عکس پرخوری سبب ظلمت و کدورت می شود و اثرات روزه را کم می نماید.
- الهی ما را توان گرفتن روزه کامل و حصول ثواب از جانب پروردگار نصیب فرمائی. آمین یارب العالمین